

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

§.14. Probat Christus se Prophetam eße promissum, in cuius ore Deus verba sua poneret, & ex refractarios castigaret.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](#)

quæ faciebat opera, virtute coelestis Patris sui
fieri, & quam profitebant doctrinam ab eodem
sibi esse communicatam. De operibus fuisse satis
discutitur post paralytici apud pescinam curatio-
nem, vt diximus; de doctrina vero ac sermoni-
bus hodie agit, illa responsive: *Mea doctrina
non est mea, sed eius.* Et hic sensus est maxime
legitimum, quem Eusebius appellat: *Pro-
fundiorum intelligentiam;* Quem sequitur Theo-
philactus, & ambo sumptimunt ex D. Chrysost. &
D. Cyriolo quod Dominus ostendens & pro-
bare conatur quod doctrina sua diabolico nequa-
quam esset adserienda preceptor, nec aeterno
Patri contraria, sed nec diversa, quinimo taliter
esset sua, vt pariter esset & Patris sui celestis:
VI.
Quid ad-
verbium
non signi-
ficeret?
Matt. 10.
20.
Ios. 12. 44
1. Reg. 8. 7

Quocirca illic dicit Non dum dicit non est mea,
non absolute simenda est, sed eo modo ut idem
significet, quod Non solum, q. d. Mea doctrina,
non solum mea est, sed etiam & primarij Pa-
tri mei est: Et hic loquendi modus est Christo
familiaj: Non vos estis qui loquimini, sed Spiritus
Patris vestri, qui loquimini in vobis. q. d. Non
estis vos soli qui loquimini, sed etiam & prin-
cipaliter loquitur Spiritus S. Et iterum: Qui cre-
dis in me, non credit in me, sed in eum qui misit
me. Et olim audiuimus Dominum dicentem
Samueli: Non te spernemus, sed me.

His superaddo Paulum Apostolum in illa tri-
tillima sententia: Non est nobis colluctario adver-
sus carnem & sanguinem, sed aduersus Principes &
potestates. Negare non vult, nullum nobis ad-
uersus carnem esse certamen, quod toties iam
confessus fuerat, sed indicat quod nedium contra
carnem luctandum sit, sed etiam & principalius,
contra tenebrarum principes qui per illam & in
illa nobis grauiter impingunt. Pariter & in illa:
Abundans illis omnibus laborauis, non ego an-
tem, sed gratia Dei mecum. Si laborasse non ne-
gat, sed quod principales labo suo diuina
gratia concurrent auxiliatrix. Nisiit ergo
Christus (ex mente D. Chrysost.) illis affterere,
quod si doctrinam suam minime receperint,
Dei non acceptent doctrinam: etenim illa, quam
ipse proponit, non tantum eius est, sed ipsius
Dei. Hoc adimpleret quod postmodum Iudeus ex-
posuit Ap. apostoli: Multifariè multisque modis olim
loquens Deus patribus in Propheta, nouissimè die-
bus istis locutus est nobis in filio. Ab antiquis tem-
poribus idem promiserat Moysi Deus in figura
pro ut sequitur D. Cyriil. Alexandr. quando pra-
cepit illi Dominus fabricam propitiatorij quod
erat tabula ex auro purissimo, quam super ar-
cam collocare debebat, in qua dux tabulæ le-

gis inclusæ seruabantur; ut esset Dei sedes ex
qua, & per quam loqueretur: ita ut vox quæ de
propitiatorio procederet Dei esset, qui sedem
suam ibi fixerat: *Facies & propitiatorium de auro Exod. 25.
mundissimo,* &c. inde precipitam & loquar ad te 17.22.
supra propitiatorium. Plurima detegit D. Cyriil. hic
mysteria, quæ ratione Christus sit propitiato-
rium, & ex auro, & in quo sedeat Deus, & in
quo & per quod loquitur, ex quibus manifeste
paret quam eleganter, dicere posuerit. *Mea do-
ctrina est mea.*

§. 14. Probat Christus se Prophetam esse pro-
missum, in cuius ore Deus verba sua ponet, &
& eis refractarios castigaret.

EX his præmissis mirabilis erit intelligentia 38. 40.
verborum Christi, qui spectare vult illis,
celebre hoc facinus quod Deus per Moy-
se populo suo fecit in Exodotum iam mori-
proximus esset illi hoc idem reduxit in memo-
ram, quo seruum sum consolare, in Deuteronomio promissum adeo nobile quod evanesceret
perpendit D. Augustus quamvis enim quidquid L.6.contra
Moyles litteris mandauit de Christo & proper Faussum
Christum fuerit: *De me illi scripsi:* sicut ipse Christus cap. 22.
omnium tamen clarissima scriptura, quam
de Christo exarauit, illa fuit. Et D. Chrysostom. Ho. quod
egregie probat, quod in solo posuit Christo ve- Christus
ritificari. Descendit Deus de monte Sinai legem
daturus igne terribili circumcinctus, scintillas Tom. 53
eubrancis ardentissimis tonitu, fulgere & coru- Exod. 10.
scionte, ita formidabilis, ut totus populus tre- I.
more nimio percelleretur, & in tantam deo Proponit
formidinis trepidus corrugeret, ut ad Moysem eō-
sugeret, cum deprecatus, ut à Deo hanc gratiam tur Dei
obtineret, ut non ipse populo loqueretur me ad de Chri-
stum sursum in montem ascendere teneretur, ne sto mit-
tendo timore creperet viro iam horrendo spe-
taculo moretur; ipse vero Moyles sequenter promissū,
est, ipse nonna verbaque acciperet, quæ populo
Deus intimare veller, ipse ex Dei nomine lo-
queretur, quod eum libentissime essent audituri,
Loquere tu pro nobis Dominum, non loquarne
nobis Dominus, ne ferre moriamur. Adit Dominus
Moyles: atque Domine misericordius illi, hoc igne,
tonitu & coruscatione quibus appatuflis,
tanto metu consternatur, ut sola cogitatione de-
ficiens concidat, nec ferre potest tantam sibi lo-
quentis, maiestatem. Te humiliter deprecatur,
placeat tibi, ut quod illi indicate volueris, fiat
me mediatore. Respondet Dominus: Ecce locutus Dei, 18.
omnia 17.

omnia sunt in omnibus. Ratone nituntur optima quod meam nolint spectare maiestatem, & ut ipse eis l. quar illudque fiat te intermedio. Renuntia illis, hoc mihi placere, & qd ad integrum perfectamque eorum salutem missurus sim Prophetam tui similem, exeadem generatione, catne & familia ponam verba mea in ore eius, & sciat quod quemcumque loquetur fuit mea, proinde illum attentius audient. Verumtamen ibi caeant, quod si hunc loquenter in nomine meo nequaquam audierint, hoc animo feram a deo molesto, vt non lerem de illis vniuersitatem sumptus, & quemcumque illi refractarium fuerit castigaturus: Prophetam suscitabo eis de media fratrium suorum filium meum, & ponam verba mea in ore eius, loqueturque ad eos omnia, qd precepero illi. Qui autem verba eius qua loquetur in nomine meo audire noluerit, ego ultor existam. Hoc respondeo ac promillo reuerterut ad populum Moyles: omnes alacti mente vocique respondent. Maximum & maximum nobis Deus contulit beneficium, & perpetuo Prophetam hunc anheli prostolabimur nobis, ab eo promissum, pariterque spoudemus, iquid venientem in arrestis auribus menteque pia, quidquid in nomine eius dixerit, sumus audituri: & plus iusto plectetur supplicio, qui contrax illi noluerit obedi. Huic promisso innixa est perpetualla, & infatigabilis hujus Prophetae promissi, Melli nimurum expeditio.

II.
Chrillus
est ille
Propheta.

¶ 39
Iudæoru.
arguitur
concur-
macia.

Hanc modo historam Salvator noster tangit, assertens illam sua præsentia completam, volensque ex illa communere adversaries. At meam vos, quam prolixi, admiramini doctrinam? An quariatis unde illam dissererim? Ille Propheta recordamini, quem Deus per Moysem promisit, & vos venturum exspectatis. In mentem vobis veniat, id quod vobis Deus est locus: quod ponet verba sua in ore eius, ita vt, verba quæ diceret, non sua forent, sed Dei illum delegantes. *Ponam verba mea in ore eius.* Attente considerate quod sim ego ille Propheta, quo circa verba quæ profero, & doctrina, quam doceo, eius est, ipse in ore meo posuit, quidquid proloquor. *Mea doctrina, non est mea sed eius qui misit me.* Iste dixit et mandauit mihi quæ dicam, & quæ loquar, &c. Videte quod nedum illi non sim contrarius, nec mea doctrina illius, vt etiam sit ille, quod posuit verba sua in ore meo.

Cum autem adeo sitis refractarij, vt eam rejiciatis, certissimum vobis ac horredum periculae supplicium ab illo imminendum, quandoquidem Hieron. Bapt. de Lanza. Tom. III.

in se suscipitur tanti criminis multa gravitate. Ego ultor existam. Hoc illis apertius indicavit quando hoc cum illis sermones instituit; idcirco namque filius illos enarrat D. Evangelista, *Quid Ioannis 5.* misit me Pater, ille testimonium peribubus de me; 37. votemine unquam audistis, neque speciem eius vidistis, & verbum eius non habebis in vobis manens. Scrutamus scripturae, qd Si crederetis Moysi & m. hi forsitan crederetis, de me entro illa scripta. Nam enim Pater de me tulit testimonium in illa promissione vobis facta mitrendi Prophetam qui sicut vobis nomine loqueretur: verumtamen hic olit finita veltra patet manifeste rebello, quivos Moysi discipulos esse gloriamini, quemq. ut preceptorem à Deo datum honoratis, cuique consimilissime creditis. Si ipsi crederitis, indubie loc enim hoc in loco significat adverbium *forsitan* ut ex alijs locis confirmat D. Ambrosius nisi sumiter crederetis: ego namque sum, de quo scripsit Lib. 2. cap. 11. & ad quem mortuus vobis remisit.

Ex tunc vestram contra Deum obfirmataam ostendillis concursaciam, vt neque eum in figura flammæ ignis descendenter in montem videte volucritis, nec vocem eius vobis loquentis audire. Neque vocem eius audistis, neque speciem eius vidistis. Non contradixit ipse vobisque iurato verbo promisit, quod Prophetam audiendis vobis à se mitendum, qui vobis eius nomine loqueretur, & adhuc minus praestatis. Et vobis eius non habetus in vobis manes: quia quem misit ille, huic vos non creditis. Vah seditiones proditoris qui tunc appellatis in p. afens seipsum & si tunc peruersi malique feceritis, nunc rebelles committitis peiora nequiores. Ira Dei gravissima capitibus vestris amittere: ex tunc enim vobis eam minabatur, dicens: *Ego ultor existam.* Perduliles estis & peruvates, qui Deo semper perfidi mentimur. Tunc Deo mentiti estis nolentes eum videre, nec audire, & modo, recipere eum renentes, quem vobis misit ille, cuiusque qui non in loquitur: ita vt vester agendi modus perpetua sit malaque contumacia merito rebello comparanda Pharaonis: dum enim horrenda conficit prodigia coram oculis suis adeo mirabiliter patrata, illorum tenore perculsus in alterum appellat eum fide certa promittens, Chrillia- norum rebello confundit.

Talis quoque Christiane, alij modo tua arguitur esse contumacia, cui de die in diem appellas, & si die primo Deo pertinax restinisti, illi refutis & altero pertacior. Die mihi iniuste facies.

B b rators

rator, cur pauperi non restituis quod illi per futuram abutusisti? Domine, modo necessitate nimis coarctor, dum mihi facultates fuerint ampliores, restituam. Illa tibi derimes, & tunc quando præ oculis habes magis illi afficeris, & minus de restituzione cogitas. Ut quid peccata hancquam confiteris, vitamque illam tu libidinibus concupiscas non corrigis? Domine modo alijs occupor, breui tempore aderit Quadragesima, illis opportuum, & ex corde sponte meliora. Nec ante fecilli nos aduenient facies hoc Quidam gelidum; cum confessionem expediens breueni, multiam, impræmedita am, impatetam, nula vera contritione formatam. Domine, inquit alter, si Deus prospexit mihi concedat valitudinem euadam in virtutum luctum, multis ieiunabio diebus, penitentiam agam, et eum nunc aduersa corporis valitudine adhuc non datur opportunitas. Salute gaedes integra, minus hoc quod promisisti, perficis. Vx tibi misero, qui de termino differt & appellas in terminum, & si male diebus vixisti prioribus, peius te gressis viuisque posteroribus.

Hos considera preditos, tunc appellatum in regnum illud, quo Propheta veniet a Deo promissus, & nunc dum eum præfentem habent, eum audiunt, toto rejequent impetu, vellicant, caluminantur. *Ira Dei manet super eum;* si de talibus theca vet. Baptilta vaticinatur. Ex præmissis declarat D. Gaudenius Episcopus Breslui illa Christi verba. Sermonem quem auditis, non est mens sed eius qui misit me Pater, & concludit: *Quo dabo satis clarum, Parvis contemptiores esse universos, doctrinam unigeniti filij contemnen.*

§. 15. Mea doctrina non est mea. *Predicatoris doctrina, sit Dei, cum ipse legatus est & vi talis honorari debet.*

Hoc illis Dominus intimare voluit, paciter que prædicatores intruere, quid illis sit prædieandum; non propriæ inventiones Prædicator non de proprio cerebro composta figura, sed quis Deus illis dicendis præcipit; vt eis dicere liceat: *Mea doctrina non est mea, sed eius qui misit me: iam enim Salvator eissem instruere, dicens: Si propinquat mihi meus Fater, & ego misere vos. Sicut ille descendit ab æterno Patre legatus missus, nos mittit velut legatos suos, Pro Christo legatione fungamus, tanquam Deo exhortante per nos: at ille*

prædicatorum coryphaeus D. Paulus. Fidelis le-

gatus nou de suo capite componit, quæ sibi di-

cenda sunt, sed attendit auditque quæ sibi propria præcipiuntur. De hoc querelas contra fallos quosdam Prophetas Deus olim deponebat.

Qui loquuntur de cordi suo, & dicunt visiones ea. Hier. 23. prius fuit. Et hoc proprium est hareticis, inquit E. Rupertus velle persuadere, ac prædicare suas Ezech. 13. imaginations, doctrinas, Phantasmata. *Harety- RUPERT. corum ista profectio non est. Mea doctrina non est mea; illi magis placet propria, itaque omnium Sanctorum communis est.* *Sed Dominus multa ut Marc. 16. prædicent, legatos suos per totum mundum, & ut talibus quid prædicent, imponit. Euntes in mun- 15 dum universum prædicare Evangelium omni crea- triae. Itc, prædicate non propria commenta, sed nec propria veltra v. rba, sed mea, meumque Eu- 17. angelium. His conformiter aiebat D. Pet. Si quis loquuntur, quasi sermones Dst. Et D. Paulus: *Sicut ex 1. Pet. 4. 18. Deo, & in Christo Deo, ita in Christo loquimur.* 2. Cor. 2.*

Millitus Dominus Ezechielem ad munus prædicacionis, librum illi tradidit scriptum minus & for- Ezech. 3. rii proprii suis verbis, mandatque ut illum 1. comedat, sibi inimicorum propagaret, itaque verba illa sua prædicaturus. *Eis homino comedere volumen istud,* Apoc. 18. & radens, loquere ad filios Israhel, & loqueris ver- ba mea ad eos. Idem contigit D. Ioanni Euange- 2. listae (ipso teste) nec vacat mysterio: *Praedicator namque conuenit ut primo comedat, gustetque doctrinam, ac illam sibi incorporet, vt non tautum in verbis eius, quantum in operibus immotet. An tibi excidit quod Apostolus ait:*

*nuntiari prædicatorem assimilari: In medio ve- 1. Thess. 1. strum, tanquam si nutrix sicutem filios suos. Nemo 2. ignorat quid nutrix faciat ut filios suos enutriat: ipsa namque prior cibum manducat, quem illi filii pater administrat, illum sibi inuicerat, in suum recipit stomachum, digerit, & in lac conuentum sogenendum præbet pulchrum. Hoc munus est prædicatoris, ipse prior ex celitem diuinæ doctrinæ cibum manducet, a Deo sibi oblatum, sibi incorpore, vt suum faciat, illum operando, illum excepundo, illum sentiendo. Postmodum nullo negoio in lac conuentum præbete poteris recipiendum auditoribus, dicetque cum Paulo: *Tanquam parvulus in Christo lac possum vobis de-* D. Greg. di, &c. *Hoc igitur prædicti, verba scilicet, quæ Hn. 1. m. receperit a Deo prædicta. Hanc Ezechielis hilo- Ezech. riam expedit D. Greg. & Dei verba: Et audierit de ore meo verbum, & annuntiabit eis ex me. (Et ait:) Confite- 2. Monstrum Propheta ne presumat loqui, quod non matur ex audierit, sed prius autem cordis aperiat vocis crea- Ezechi- toris, & postmodum os sui corporis aperiat auribus Ie. plebis. Et occasione similiiter notat, quod D. Aug. In ps. 47. circa illa Psalterij verba prænotauerat: Inclina- ps. 48. 3. 60 48**